

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – postępowanie karne przeciwko Mossie Ouhramiemu

(Sprawa C-225/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich — Dyrektywa 2008/115/WE — Artykuł 11 ust. 2 — Decyzja o zakazie wjazdu wydana przed wejściem w życie tej dyrektywy i obejmująca okres dłuższy niż przewidziany w dyrektywie — Początek biegu okresu zakazu wjazdu)

(2017/C 309/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlande

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

Mossa Ouhrami

Sentencja

Artykuł 11 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich należy interpretować w ten sposób, że przewidziany w tym przepisie czas trwania zakazu wjazdu, nieprzekraczający co do zasady pięciu lat, powinien być liczony poczynając od dnia rzeczywistego opuszczenia przez daną osobę terytorium państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 232 z 27.6.2016.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano – Włochy) – Moussa Sacko/Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

(Sprawa C-348/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka azylowa — Dyrektywa 2013/32/UE — Artykuły 12, 14, 31 i 46 — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 47 — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Skarga na decyzję o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej — Możliwość rozstrzygnięcia sprawy przez sąd bez wysłuchania wnioskodawcy)

(2017/C 309/16)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Milano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Moussa Sacko

Strona pozwana: Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

Sentencja

Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej, a w szczególności jej art. 12, 14, 31 i 46 w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie temu, by sąd krajowy, do którego wpłynęła skarga na decyzję o odrzuceniu oczywiście bezzasadnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, oddalił rzeczoną skargę bez przesłuchania wnioskodawcy, jeżeli okoliczności faktyczne nie pozostawiają żadnych wątpliwości co do zasadności tej decyzji, pod warunkiem, po pierwsze, że w trakcie postępowania w pierwszej instancji wnioskodawcy umożliwiono stawienie się na przesłuchanie w sprawie jego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z art. 14 tej dyrektywy oraz że protokół lub stenogram z tego przesłuchania, w sytuacji gdy się ono odbyło, został załączony do akt zgodnie z art. 17 ust. 2 tej dyrektywy, a także, po drugie, że sąd, do którego wpłynęła skarga, może zarządzić przeprowadzenie takiej rozprawy, jeżeli uzna to za konieczne dla celów pełnego rozpatrzenia ex nunc zarówno okoliczności faktycznych, jak i kwestii prawnych, o którym mowa w art. 46 ust. 3 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 19.9.2016.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litwa) – „Toridas” UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-386/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 138 ust. 1 — Kwalifikacja danej transakcji jako wewnątrzspółnotowej dostawy towarów — Zwolnienie z VAT wewnątrzspółnotowych dostaw towarów — Zamiar odsprzedania przez nabywcę zakupionych towarów podatnikowi w innym państwie członkowskim przed opuszczeniem przez nie terytorium pierwszego państwa członkowskiego — Ewentualny wpływ przetworzenia części towarów przed ich wysyłką]

(2017/C 309/17)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Toridas” UAB

Strona pozwana: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

przy udziale: Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Sentencja

1) Artykuł 138 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak te w sprawie w postępowaniu głównym dostawa towarów dokonana przez podatnika mającego siedzibę w pierwszym państwie członkowskim nie jest zwolniona z podatku od wartości dodanej na podstawie tego przepisu, jeżeli przed zawarciem tej transakcji dostawca zarejestrowany do celów podatku od wartości dodanej w drugim państwie członkowskim informuje dostawcę, że towary zostaną natychmiast odsprzedane podatnikowi mającemu siedzibę w trzecim państwie członkowskim, przed wywiezieniem ich z pierwszego państwa członkowskiego i przed przetransportowaniem ich do miejsca przeznaczenia tego trzeciego podatnika, pod warunkiem że ta druga dostawa została faktycznie dokonana i towary zostały następnie przetransportowane z pierwszego państwa członkowskiego do miejsca przeznaczenia w państwie członkowskim trzeciego podatnika. Rejestracja do celów tego podatku pierwszego nabywcy w państwie członkowskim innym niż państwo miejsca pierwszej dostawy lub miejsca końcowego nabycia nie stanowi kryterium klasyfikacyjnego dla transakcji wewnątrzspółnotowej; samo zarejestrowanie nie jest też dowodem wystarczającym do wykazania wewnątrzspółnotowego charakteru transakcji.